

Universitätsbibliothek Paderborn

**Jacobi Usserii Armachani Annales Veteris Et Novi
Testamenti**

Ussher, James

Lutetiæ Parisiorum, 1673

Thesis VI. Nebuchadnesar, à vivente patre in consortium regni assumptus,
anno 43. post mortem illius imperavit solus; in universum vero, annos 44
menses 7. & dies 10. circiter.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14425

fuisset præceptum, & anno quinto, mense nono, executioni mandatum; sequeretur, paulo ante nonum mensem statuendum fuisse Iehoachimini exordium: quod cum iis quæ superius sunt disputata non potest confistere.

Ut hinc igitur, ante mensis 7. diem 10. ita alio argumento post 5. mensis diem 10. initium Nebuchadnesaris & Iehoachimi esse quarendum; sic ostend. Annus decimus Sedechia, à mensis 4. die 10. (ut 1. Thesis docuit) inchoatus, erat Nebuchadnesaris decimus octavus, (Jerem. XXXII. 1.) uno saltem mense post decimum illum Sedechia incipiens. Si enim ipso 10. mensis 4. die regnum suum Nebuchadnesar cœpisset; quando Templum fuit incensum, mensis 5. die 10. (integro post Sedechiam, desinente anno regni sui undecimo, captu[m] mense, annum regni sui vicefimum ille fuisse ingressus: At decimum nonum illius adhuc eucurrisse, ex Jer. LII. 12. conflat. Unde inter mens. 5. & 7. diem 10. annorum Nebuchadnesaris primo deinde & Iehoachimi, initium locandum esse, consequitur. Quod cum superioris posita descriptione recte convenit; qua Iehoachim⁹, trimestre suum regnum à mensis 5. die 10. inchoanti, Iehoachimum 6. mensis, die 10. successisse stavit. Inde ad initium Iechonia circa 2. diem 12. mensis collocatum, mensis numerantur 6. cum dimidio, quorū tantum, supra annos decem, integrō Iehoachimi regno hypothesis hæc attribuit; ab undecimo illius anno detractis 5. mensibus & unius dimidio. Qui quidem conficiunt, si Nebuchadnesarem annum suum primum diebus 25. ante finem tertii anni Iehoachimi inchoasse, & ad complementum octavi sui anni, præter 100. dies Iechonia, & 5. interregni 35. quoque primos succedentis Sedechia dies assumptissimis admiserimus. Qua ratione Natali imperii Nebuchadnesaris in medio 5. mensis constituto; & illius annus responsurus est Iehoachimi 4. (diebus tantum 25. illo anterior) juxta Jerem. XXV. 1. & 18. anno Sedechia 10. (diebus 40. hujus initio posterior) juxta Jerem. XXXII. 1. eruntque ab initio ejus, ad deportationem quidem Iechonia (mensis 4. die 5.) anni 7. menses 10. dies 20. ad Templi vero excidium (mensis 5. die 10.) & captivitatem populi illud subsecutam, anni 19. diebus 5. minus.

VI.

Nebuchadnesar, à vivente patre in consortium regni assupitus, annos 43. post mortem illius imperavit solus; in universum vero, annos 44. menses 7. & dies 10. circiter.

Anno Iehoachimi 3. desinente circa 15. mensis 5. diem, regnare cœpisse Nebuchadnesarem; ante deportationem Iechonia, mensis 4. di 5. factam, annis 7. mensibus 10. diebus circiter 20. in precedente Thesi est ostensum. His additi anni 36. menses 8. & dies 20. (qui à deportatione illa, ad annum quo Evilmerodach regnare cœpit, effluxerunt) longissimum regni Nebuchadnesaris tempus exhibebunt, annorum 44. mensium 7. & dierum 10.

circiter. Filius enim & successor ipsius proximus Evilmerodach ad regiam dignitatem in aula sua Iechoniam evexisse fertur, anno à deportatione ipsius 37. mense 11. die mensis 25. eodem quo regnare cœpit anno. (Jerem. LII. 31. 32.) qui quidem 25. dies Imperii videatur fuisse Natalis; quo de evehendo Iechonia cōsilium ille innitit; quum ipsum evēctionis diem 27. ejusdem mensis ex 2. Reg. XXV. 27. fuisse apparet.

Beroſus quidem in 3. Chaldaicæ līz historie libro Iosephus libro X. Antiquit. cap. 11. Col. 12. & Prolemaus in Regum Babyloniorum Canone 43. tantum annos Nebuchadnesari tribuant, sed à morte patris numeratos: quum in Jeremias & sacra Regum historia, ab expeditione ejus in Syriam & Judæam vivente patre suscepta, principatus ejus epocha ducatur. Quo tempore regni paterni factum illum fuisse participem, Beroſus (apud Josephum libro X. Antiquit. cap. 11. lib. 1. contra Apionem) fatis aperte significat. A Nabopolasaro enim cum exercitu adversus rebellis missis, corum regio nem (ut ille scribit) ἡ πόλις τοῦ αὐτοῦ πατέρος, paterno principatu in solidum possit; quem ante facilius divisum cum patre gesserat. Unde & Daniel, licet Nebuchadnesarem quum primam adversos Judæos expeditionem suscepserat, anno 3. Iehoachimi, Regem Babylonia, propter regni cum patre tum vivente societatem appellat: (cap. I. 1.) annorum tamen regni numeratio nem more Chaldaeorum apud quos agebat ab obitu patris & mero ipsius imperio deducit; anno illius secundo, somnium ipsius à se expostum significans, cap. II. 1. 31. exactis jam tribus captivitatis sue annis, quibus privatum in literis & lingua Chaldaeorum est institutus, priuquam in Regis aspectum adductus, cap. I. 4. 5. 18. 19. quod nullo modo ad 2. regni annum quod cum patre communicavit; sed ad finem 2. anni monarchiae sive solitarii regni commissimè referri poterit.

Et recte quidem hoc observavit Scaliger, sed vitiosa lectione loci Beroſi (apud Josephum, lib. 1. contra Apionem) deceptus, qua 29. regni annos pro 21. Nabopolasaro tribuit inueniente anno regni sui 30. & communicati cum filio impeti 13. mortem illum, Nebuchadnesar secundum Daniel. II. 1. ab obitu patris numeratum 14. illius in Syria 2. in Babylonia, Sedechia vero 6. fuisse pronunciat. Clemens Alexandrinus lib. 1. Stromatum, ad Sedechia captivitatem Beroſi historiam referens, anno regni illius 12. (cum enim tum ingressus is fuisse, si liber permaneſſet) hoc contigisse sensit: quo ratione 19. simul cum patre Nebuchadnesar regnavisse annos. Josephus lib. X. Antiquit. cap. XI. eandem historiam ad 23. Nebuchadnesaris annum, quo postrema Judæorum facta est deportatio: (Jerem. LII. 30.) referendam esse censuit. Tunc enim cum magnis copiis Cœlesyriam eum invasisse scribit, eaque subacta bellum gefisse contra

a Sicca Per
longiora in
lib. de rebus
Temp. p.
13. 14. &
not. in his
met. p. 20.

Vid. Hieron.
& Perer. in
Dan. 2. 4.

a Iom. in
Ezech. 30. 1
& Dan. 2. 1

contra Ammonitas & Moabitas; & his quoque perdomitis, Aegyptum hostiliter ingressum, repertos ibi Judæos rursum captivos Babylönen abduxisse: deinde, post Aegypti populacionem exacto biennio mirandam illam vitionem, Danielis II. expositam, objectam illi fuisse subjicit. Cujus etiam hic insistens velligis Hieronymus (licet pro Josepho, Berosum ille nominet) visionem hanc anno Nebuchadnesaris 15. factam fuisse ait. Ita vero simul cum patre 25. ille regni annos exegisset; & anno captivitatis Iechonia 15. Aegyptus ab eo fuisse occupata: quod tamen ante 27. illius annum non factum, ex Ezech. XXIX. 17. rectissime animadvertis Franciscus Junius. Eo igitur Berossi historiam spectare, ille existens, undecimo ante mortem suam anno Nebuchadnesarem, auditio patris obitu & constituta Aegypto, Babyloniam repetivis vult, ut regnum iniret solus; quod per 34. annos hoc admisso calculo, (qui Nabopolassaro 54. pro 21. Nebuchadnesari 10. pro 43. assignat annos) simul cum patre jam gessisset. Indeque à vero monachiz illius initio constituendo tantopere aberrans, duriorem illam Tremellii sui interpretationem in Danieli admittere cogitur. Anno secundo, nempe regni Nebuchadnesaris somniavisse Nebuchadnesar somnia. Anno secundo ab eo tempore numerato, non quo Nebuchadnesar mortuo parti in imperio successit, sed quo pueri quatuor ad ducti ad regem steterunt coram eo. (Daniel, I. 18. 19.)

C A P. I.

Difficultates nonnullæ, ad Nebuchadnesaris, & regum Iuda qui sub illius imperio vixerunt, tempora speccantes explicantur: & 70. annorum servitutis Babylonicae, per Ieremiam predicatorum, initium à jugo Babylonico, anno 4. Iehoachimi primum à Iudeis suscepto, non à posteriorum deportationum aliqua deducendum esse ostenditur.

Nebuchadnesaris & trium postremorum, (qui illius imperio fuerunt obnoxii,) Regum Iuda temporibus ita constitutis, difficultates nonnullæ, ad eadem pertinentes, explicanda jam veniunt: quarum prima tres illas deportationes spectat, sub finem LII. capituli Ieremiæ, hunc in modum commemoratas. *Iste est populus quem deportavit Nebuchadnesar; anno 7. Iudei 3023. anno 18. Nebuchadnesaris, deportavit Hierosolymis animas 812. anno 23. Nebuchadnesaris; deportavit Nebuzaradan prefectum satellitum è Iudeis, animas 745. Omnes anima 4600. sunt. Ubi Rabanus ter Judæos à Nebuchadnesare captos scribit; harumque trium captivitatum numerum hic prophetæ censerit. Primam ponit in transmigratione Joachimi filii Josie; de qua 1. Paralip. XXXVI. secundam in transmigratione Iechonia; de qua 2. Reg. XXIV. Tertiam in Urbis ac Templi excidio, sub Sedenchia; de qua 2. Reg. XXV. Quæ si vera senten-*

tia est, tres numeri mutandi sunt: ut pro septimo anno in prima captivitate scribatur, Primo; in secunda pro octavo decimo scribendum sit. Octavo; pro ricesimo autem tertio in captivitate postrema legi oporteat, undecimo, inquit Melchior Canus, lib. XI. locor. Theolog. cap. V. At quis prudens non potius judicaverit falsam esse sententiam Rabani; quam falsatos esse omnes Bibliorum codices, Hebraeos, Chaldaeos, Syros, Gracces, & Latinos. Multo igitur modestius Emanuel Sa, in Notationibus ad hunc locum: Quidam, inquit, putant esse errorem in numeris; & legendum pro 7. 1. pro 18. 8. pro 23. 19. ut pariter ex IV. Reg. XXIV. & XXV. & II. Paral. XXXVI. Ego id non ausim dicere: potius dicemus, de aliis hic translationibus agi quam IV. Reg. Et sane quidvis potius dicendum fuerat quam ad hoc desperatum remedium recursum.

Rectius igitur multo Jacobus Capellus in Chronologia sua (ad annum Mundi 3198. & 3414.) Deportationum alias majores, alias minores fuisse aliter: prioris generis tres anno Nebuchadnesaris 1. 8. & 19. factæ; posterioris item tres, que Jeremias LII. anno Nebuchadnesaris 7. 18. & 23. commemorantur factæ. Cum enim Iehoachimus, post triennii servitutem adversus Nebuchadnesarem rebellasset: immisus est contra eum exercitus, ex Chaldaeorum, Syrorum, Moabitarum & Ammonitarum turmis constans. Quod ex præstituto Domini factum fuisse Scriptura notat; ut Judæos perderet, & amoveret à facie sua: secundum verbum, quod locutus fuerat per servos suos Prophetas. (2. Reg. XXIV. 1. 2. 3.) Ab hoc igitur Nebuchadnesaris exercita, anno illius quidem 7. Iehoachimi vero 10. deportati sunt Judæi illi 3023. quod & à Fastorum Siculorum authore est animadversum; anno Regis hujus decimo Nabuchodonosorem regens Babylonis, secundo anno regni sui suballa Judea 3023. Judæos captivos abduxisse, memorante.

Factum hoc, non quidem biennio, (ut erronea illius statuit hypothesis, que 12. annos regno Joachimi tribuit) sed integro anno ante grandem illam deportationem, sub ejus successore Iechonia factam, ad quam (non ad illam sub Joachimi) Tremellius & Deodatus primam in hoc Jeremias loco propositam referendam esse jubarunt. Quamquam enim captus fuisse dicatur Iechonia anno Nebuchadnesaris octavo, & captivi decies mille cum eo abducti: (2. Reg. XXIV. 12. 14.) ista tamen inter se conciliari posse Deodatus existimat, si in fine septimi & initio octavi contigisse; & Jeremias 3000. Hierosolymitan, reliqui 7000. ex diversis Judæi partibus milites fuisse admittantur. Verum, quem ab initio Nebuchadnesaris ad Iechonia captivitatem, præter annos 7. plus quam 10. mensium spatium intercessisse, in V. Thefeos fine ostenderimus: illa 7. desinens & 8. ineuntis consideratio locum hic habere non poterit; Et quem è tribus deportationibus hic memoratis, media tantum Hierosolymitanorum, duæ reliqua Iudearum fuisse dicatur: illa prima ad Hierosolymitanos restrictio, minus ad mentem faci-

scriptoris